

[Schröder.]

delegerede afgav fra den 7de internationale Arbejdskonference i 1925 i Genève, forløb Udvalgsforhandlingerne glat, idet man snart naaede til Enighed om selve Princippet, at der burde ydes Erstatning for Erhvervs sygdomme efter lignende Principper, ifølge hvilke der ydes Erstatning for Ulykkestilfælde indtruffet under Arbejde. Medens Bureauet havde anført en Række Sygdomme i sin Fortegnelse, saa indskrænkedes denne under Udvalgsbehandlingen til kun at omfatte Blyhvidt- og Kvægsølvforgiftning samt Miltbrand. Udvalget betragtede de 3 nævnte Sygdomsgrupper som absolut Minimum, og Arbejderne gik kun med dertil under Forudsætning af, at der vedtoges en Henstilling, hvori det anbefalede de enkelte Stater at indføre en Bestemmelse, efter hvilken Fortegnelsen over de Sygdomme, der anerkendtes som Erhvervs sygdomme, kunde revideres. Konferencens Behandling af Spørgsmaalet fandt Sted den 8. Juni, og Konventionsforslaget vedtoges med 95 Stemmer imod 3. Blandt dem, der var med til at vedtage, var den danske Arbejdsgiverrepræsentant. Som det ses af Bemærkningerne til Forslaget, er Konventionen nu ratificeret af 25 Stater, men som sædvanlig, naar der er Tale om Konventioner, savnes Danmark i de civiliserede Staters Række. Dette er forunderligt. Vi praler jo af vor høje Kultur og vort internationale Tænkesæt, vi er Medlemmer af Folkeforbundet, har Repræsentanter i Genève og sender delegerede til de mest betydningsløse Konferencer, men naar der er Tale om Arbejderkonventioner, indtager vi med Frejdighed samme Stade som f. Eks. Siam og Honolulu, eller hvad nu de Lande hedder, der modsætter sig al Arbejderbeskyttelse. Man skulde synes, at det i dette Tilfælde var let at ratificere. For det første har den Konvention, der her er Tale om, faaet selv Arbejdsgiverforeningens Velsignelse, og skønt Arbejdsgiverforeningens Tilslutning sædvanligvis gør mig misstemt, skal jeg i dette Tilfælde ikke undlade at slutte mig til Arbejdsgiverforeningens Repræsentant. For det andet er de paagældende Erhvervs sygdomme optaget paa Listen over de Sygdomme, for hvilke der ifølge den her i Landet gældende Sociallovgivning gives Erstatning.

Ministeren har engang udtalt, at han med Hensyn til Konventioner er sat paa en skrap Diæt — der bliver vist knapt ratificeret een Konvention om Aaret. Jeg synes, at vi for en Gangs Skyld skulde gøre hans Ord til Skamme og fodre ham lidt bedre;

det koster i dette Tilfælde ikke en Skilling, men selv om det gjorde det, vilde jeg dog være Talsmand for, at vi hæver vort Land i det internationale Omdømme ved at ratificere Konventioner, som de andre civiliserede Nationer finder rigtige.

Hermed skal jeg anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

Vanggaard: Det var jo slet ikke saalidt, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet skulde have Luft for ved denne Lejlighed; jeg skal ikke følge ham paa denne noget lange Bane. Jeg skal dog sige, at naar der tales om, at Danmark staa saalangt tilbage i Rækken af de Stater, der ratificerer Konventioner med socialt Formaal, ligger det ikke i, at vor Sociallovgivning staa tilbage for andre Landes — det er jo anerkendt af Socialministeren, at den vel nærmest staa højere end alle andre Landes —, men naar den danske Rigsdag har vist nogen Tilbageholdenhed med Hensyn til at ratificere Konventioner af denne Art, tror jeg, det er, fordi Rigsdagen har været ængstelig for at ratificere Konventioner, hvis Indhold ikke dækkes af den bestaaende Lovgivning her i Landet, og dette Standpunkt mener jeg er rigtig. I det her foreliggende Tilfælde dækkes imidlertid Konventionens Indhold endog til Overmaal af den nu vedtagne Ulykkesforsikringslov, og jeg kan derfor paa mit Partis Vegne give Tilslutning til, at den danske Regering skal ratificere denne Konvention.

Ole Bjørn Kraft: Medens mit Parti ved forskellige tidligere Lejligheder af saglige Grunde har maattet modsætte sig Ratificering af de Konventioner, den højtærede Socialminister har forelagt, stiller Forholdet sig for denne Konventions Vedkommende sig saaledes, at vi er rede til en overordentlig velvillig Behandling af den, og vi vil formodentlig ogsaa sluttelig tiltræde, at den ratificeres. Vi vil dog gerne udbede os, at der foretages en kort Udvalgsbehandling; baade af formelle og reelle Grunde er det vel rigtigst, at de Konventioner, der forelægges Rigsdagen, altid underkastes en Udvalgsbehandling.

Jeg er forbayset over de Udtalelser, den ærede socialdemokratiske Ordfører har fremsat om Forholdene inden for Porcelænsindustrien, ja, over, at han i det hele taget har draget dette Spørgsmaal ind i Debatten her; det hører jo paa ingen Maade hjemme her. Jeg ser heller ikke noget Formaal med disse Udtalelsers Fremsættelse, og det saa meget mindre, som de paa mange